No. 102. Dingsdag, Ao. 1851. 26 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 22 *Augustus* 1851.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur dezer kolonie, wordt hierme de bekend gemaakt dat tengevolge van het daartoe gedaan verzoek *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven als:

1o. Aan de slavin *Petronella*, oud 28 jaren, dochter van *Sibelle*, en hare kinderen: *Louisa*, oud 10 jaren, *Sophia*, oud 8 jaren, *William*, oud 6 jaren en *Wilhelmina*, oud 2 jaren, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan G. L. Röperhoff.

2o. Aan het slavenkind *Adriana*, oud één jaar, dochter van *Margaretha*, toebehoord hebbende aan plantagie *Tout lui faut*.

3o. Aan de slavenkinderen: *Adolf*, oud 15 jaren, zoon van *Mimie* en zijnen broeder *Nicolaas*, oud 14 jaren en *Petrus*, oud 10 jaren, zoon van *Susanna*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan S. Soesman.

4o. Aan het slavenkind *Louisa*, oud 8 jaren, dochter van *Madam*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan W. S. Louiszoon.

5o. Aan den slaaf *Constantijn*, oud 21 jaren, zoon van *Charlotte*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan W. J. G. Labad.

6o. Aan de slaven: *Eliza*, oud 68 jajaren, waarvan de moeder onbekend is, *Sophia*, oud 48 jaren, waarvan de moeder onbekend is, en hare kinderen: *Eduard*, oud 30 jaren, en *Affie*, oud 28 jaren, benevens derzelver kinderen: *Prinses*, oud 4 jaren, *Doortje*, oud 4 jaren, en *Charles*, oud één jaar, toebehoord hebbende aan den boedel van wijlen M. E. Busckman.

7o. Aan den slaaf *Charles*, oud 22 jaren, zoon van *Premiere*, toebehoord hebbende aan den boedel van wijlen Pieter Lorentzen.

8o. Aan de slavin *Menneo*, oud 23 jaren, dochter van *Anna*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan H. C. van Koene.

9o. Aan het slavenkind *Annette*, oud 10 jaren, dochter van *Rebecca*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan A. P. van Wilkens.

10o. Aan de slavin *Mina*, oud 17 jaren, dochter van *Cornelia*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan A. E. la Roche.

11o. Aan de slavin *Dorothea*, oud 25 jaren, dochter van *Carolina*, en haar kind *Klaas Willem Johan*, oud 3 jaren, toebehoord hebbende aan E. F. Joris.

en 12o. Aan de slavin *Sophia Elisabeth*, oud 41 jaren, dochter van *Henrietta*, en hare kinderen: *Maria Magdalena Tresa*, oud 21 jaren, en *Josephina Elisabeth*, oud 11 jaren, atkomstig van den boedel Jaberie van S. van Heijsvliet, en gestaan hebbende onder het toezigt van M. L. Finsij, als Curator ad hoc.

en dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren:

1o. *Albertina Petronella Lehe.*
Georgina Louisa Lehe.
Sophia Maria Lehe.
William Lehe.
Wilhelmina Johanna Lehe.

2o. *Adrianna Francina Nichtevecht.*

3o. *Adolf Alexander Nilles.*
Johan Nicolaas Nilles.
Petrus Henry Guillaume Nilles.

4o. *Louisa Susanna Wons.*

5o. *Constantijn Frengel.*

6o. *Laurentia Elisa Zanden.*
Carolina Sophia Zanden.
Rudolph Eduard Zanden.
Maria Elisabeth Affij Zanden.
Philippina Prinses Zanden.
Annaatje Doortje Zanden.
Charles Julius Zanden.

7o. *Charles Lorijntzen.*

8o. *Menneo Peulwijk.*

9o. *Anna Françoise Kens.*

10o. *Christina Mina Rijts.*

11o. *Dorothea Ombre.*
Klaas Willem Johan Ombre.

en 12o. *Sophia Elisabeth Wilhelmina Munsel.*
Maria Magdalena Tresia Munsel.
Josephina Elisabeth Munsel.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1851.

22 Augustus. Van de slavin *Margaretha*, oud 25 jaren, dochter van *Kea*, en haar kind *Anna*, oud 5 jaren, toebehoorende voor den vrijdom aan R. Adneij.

» » Van het slavenkind *Josephina*, oud één jaar, dochter van *Bebé* of *Elisabeth*, toebehoorende voor den vrijdom aan James Smith.

» » Van het slavenkind *George*, oud 9 jaren, zoon van *Sophietje*, toebehoorende aan Justina Elisabeth Vels.

» » Van den slaaf *Primo*, oud 68 jaren; waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende aan Plantagie *Monsort*.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1851.

Bij Gouvernements-resolutie van den 23n. dezer maand No. 1050, is, onder de nadere goedkeuring des Konings aan den Heer W. van der Vinne, uithoofde van deszelfs vertrek uit de divisie *boven Commewijne*, een *eervol* ontslag verleend als 2e. Luitenant derzelve divisie en in diens plaats als zoodanig benoemd de Heer P. May, oud 2e. Luitenant der divisie *beneden Cottica*.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd:

De gemeenschappelijke boedel Pierce Robinson, en nagelatene Huisvrouw Mary Bodkin, en daaraan behoorende ¼ aandeel in de Plantaadjen *Boxel* en *Maryshope*, den 2n. Augustus 1851.

En worden mitsdien, bij deze, alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, om aan het Departement voormeld, van hunne pretentien aanteekening te doen en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op pœne van verstoken te zijn van alle regt en actie tegen den voormelden boedel.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1851.

De Curator en Weesmeester,
CHs. LIONARONS.

Tweede Advertentie. (13015)

De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op Vrijdag den 29sten dezer, des namiddags ten 4 ure, door den Vendumeester A. Salomons, in het lokaal van opgemeld Departement, doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de volgende *desolate* boedels, als: Andreas C. Rens, Lucretia Walton, Elisabeth van Kettie van Sluijter, Anna van Rooswijk, François Balthazar Franc, Louis Spanje, Carolina Louisa Rappart wed. C. H. Pottendorff, Hartog Westerborg, en den gemeenschappelijken Boedel J. F. Heuring en huisvrouw van Doornemaal.

En vermits in deze Boedels geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1851.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Op Vrijdag den 29 dezer, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

De slavenkinderen *George* of *Kwamie* en *Marie* of *Bamba*, toebehoorende den *desolaten* boedel Johannes van Charurrier.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1851.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Over *zes* weken, den juisten dag nader te bepalen, zal de **Weesmeester** bij het Departement der *Weezen* in het openbaar doen verkoopen:

Het HUIS en ERF, aan den hoek van de *Hooge* en *Fredericistraten*, bekend onder N. W. La. E. No. 332, en O. W. La. D. No. 68, aankomende de minderjarige **Mietje Albertina Scholtzborg**.

Paramaribo den 25 *Augustus* 1851.

M. N. ARLAUD,

(13506) *2de Commies.*

(13445) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 29sten Augustus 1851, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen:

De slaven genaamd *Jacques*, *Frans*, *Cornelis*, *Colletta*; aankomende boedel C. H. E. van **Saffin**.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1851.

SIMON ABENDANON Sz.

(13444) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 5den September 1851, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen:

De *helfte* in de Plantaadje *MANHEIM*, cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Cottica*, aankomende de erven **Douglas**.

Een *vierde* aandeel in de Plantaadje *ELK 'T ZIJN*, cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Cottica*, aankomende de erven **Douglas**.

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1851.

SIMON ABENDANON Sz.

Sequesters

der Plantaadje **CONCORDIA**, bieden bij inschrijving te koop aan:

10 balen heele *KOFFIJ*,

Liggende in 'sLandswaag.

De Inschrijvings-billetten zullen ter griffie van het Geregtshof aangenomen tot Woensdag den 27 dezer, des morgens ten 9 ure, en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd worden de zal de *Koffij*, onmiddellijk na de toewijzing, in ontvang moeten genomen en voor ieder ledige baal *ƒ* 1.10 gerestitueerd worden. (13505)

Paramaribo, den 25 *Augustus* 1851.

Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 *Julij.*

In de zitting der Wetgevende Vergadering van heden, las de Heer de Tocqueville het eerste gedeelte van het rapport voor, betreffende de herziening der constitutie.

Het rapport vangt aan met eene opsomming der gebreken, die men der tegenwoordige constitutie ten laste legt, daarbij aantoonende, dat het bestaande kwaad meer aan het land, dan aan de wetten moet geweten worden. Evenwel eindigde de heer de Tocqueville met te verklaren (nadat hij in den breede had uitwijd, over: de tegenwerpingen der minderheid in de commissie van onderzoek — de gevaren der gisting uit de herzieningsplannen voortspruitende — het gebrek aan goede trouw bij hen, die de constitutie beschuldigen, en — de medepligtigheid der regering bij de plaats gehad hebbende manoeuvres ter bevordering van het petitionnement), dat de meerderheid der commissie, alle bezwaren in aanmerking genomen hebbende, van meening was geweest, dat wanneer men der natie het middel weigerde, hetwelk zij tot genezing harer kwalen inriep, onder voorwendsel, dat dit middel gevaarlijk was; men haar wanhopend maakte en bij haar het denkbeeld kon doen geboren worden, om tot een inconstitutionneel of revolutionnair hulpmiddel de toevlugt te nemen.

De heer de Tocqueville deed verder uitkomen, dat de gelijktijdige vermindering van den invloed en de magt van de wetgevende vergadering en van het gouvernement, al werd deze daadzaak wel eens op overdrevene wijze voorgesteld, tot de gevolgtrekking leidde, dat eene jeugdige en krachtige constitutie het land beter, dan de beide staatsmagten vereenigd, tegen eene crisis beschermen zoude.

Vervolgens deed hij opmerken, hoe voortreffelijker het Amerikaansche boven het Fransche stelsel is. In Amerika wordt de president niet benoemd door middel der algemeene verkiezingen, maar door de afgevaardigden der kiezers. Bij den tegenwoordigen stand van zaken, ontveinsde hij zich den invloed niet van een beroemden, door het volk geliefkoosden naam; doch uit eene inconstitutionnele herkiezing sproot een werkelijk gevaar. Het was de pligt der wetgevende vergadering haar te bestrijden; zij moest het als eene zekerheid beschouwen, dat zij in dien strijd zegepralen zou. Maar tot welken prijs zal dit geschieden? Hij zag uit dien strijd tusschen de beide staatsmagten de grootste ongelukken voortspruiten en geloofde, dat de crisis, die naderde, of tot eene usurpatie of tot regeringloosheid — in de beide gevallen tot den ondergang der republiek en waarschijnlijk ook der vrijheid, zal leiden.

De meerderheid der commissie was van oordeel, dat onder de gevaren, die Frankrijk bedreigden, de verkiezing van eene met algeheele magt bekleede constituante, nog het minste is.

Eenmaal het beginsel eener herziening aangenomen zijnde, had de meerderheid der commissie zich te verklaren over de wijze, welke men kiezen moest; zij hechtte hare goedkeuring aan eene algeheele revisie, als zijnde de gezamenlijke republikeinsche instellingen gebrekkig.

De heer Tocqueville behandelde alstoen het moeijelijke vraagstuk over den te kiezen regeringsvorm. Hij erkende het vreemdsoortige van den eisch der minderheid, die der natie voor altijd den republikeinschen vorm wilde opleggen. Na dit ten sterkte gegispt te hebben (in termen wier gematigdheid de bergpartij dwong rustig te blijven), herinnerde hij al de elementen, waaruit de groote gematigde partij is zamengesteld; dat het ééne terrein, waarop zij zich kunnen vereenigen, dat der republiek is; een terrein dit voor alle partijen de toekomst openlaat.

Het eenige punt waarin de leden der commissie het eens waren, was het besluit om de meest strikte wettigheid in acht te nemen; wanneer bij de verkiezingen voor het presidentschap der republiek, niet de vereischte constitutionneele meerderheid mogt worden behaald. De wetgevende vergadering moest met kracht tegen elke inconstitutionneele kandidatuur optreden, terwijl wanneer eene inconstitutionnele verkiezing werd bevorderd, dit niet alleen onbehoorlijk en onregelmatig, maar ook strafbaar zoude zijn.

ENGELAND.

Londen, 9 *Julij.*

De bank van Westminster, in St. James Square gelegen, is, dank zij de waakzaamheid van een der politie inspecteurs, met name Lumb, aan een belangrijken diefstal ontsnapt. Deze ontmoette met een zijner colega's op zekeren dag, in de nabijheid van Trafalgar-Square, een berucht booswicht, met name John Tylor, die reeds meermalen in handen der justitie geweest was. Zij volgden hem tot in het park St. James, alwaar hij een anderen kerel ontmoette, met name Canty, en beiden begaven zich, na een gesprek van eenige minuten, naar de bank; Canty ging het eerst binnen, kwam spoedig naar buiten en gaf zijn medgezel een teeken, deze ging daarop ingelijks binnen en weldra verlieten beiden het gebouw.

Het was hun gemakkelijk aan te zien, dat zij thans niets gestolen hadden, maar waarschijnlijk voorloopig inspectie hielden ten einde later hunnen kans waar te nemen. Intusschen waarschuwde men den gouverneur der bank, die met siddering ontdekte, dat dit kistje waarin de banknooten gewoonlijk besloten zijn (*the Cast-Box*) gemakkelijk kon gestolen worden, mits men de geheime plaats ondekt had, waar het verborgen is. Dit kistje, dus zeide hij, bevatte gewoonlijk eene waarde van 100,000 p. st. in papier en sovereigns. Men besloot daarop de geldswaarde er uit te nemen en het ledige kistje op dezelfde plaats te laten; dit een en ander geschiedde onder de diepste geheimhouding, daar men een der geemployeerden van medepligtigheid verdacht hield.

Intusschen kwamen de beide dieven meermalen te zamen aan de bank doch zonder iets mede te nemen, eindelijk werd Zaturdag ll. dat bezoek herhaald; doch, alvorens binnen te gaan begaven zij zich naar eene herberg in de nabijheid der bank, terwijl tien minuten later beide wederom naar buiten traden. Cantij ging het eerst de bank in, zijn medgezel wachtte hem, welke laatste voorzien was van een blaauw trijpen reiszak, zoo als men die in Engeland nog veel gebruikt. Naauwelijks waren er een paar minuten verloopen, of Cantij kwam naar buiten en ligtte tweemaal den hoed af, waarop zijn medepligtige hem onmiddellijk volgde; eindelijk keerden zij te zamen terug en nu kon men gemakkelijk bespeuren, dat de reiszak des eenen een zwaar voorwerp bevatte. De beide policie-beambten volgden hen op den voet en om den hoek eener straat gekomen, namen zij beide in hechtenis, waarop al spoedig bleek, dat zij er in geslaagd waren zich van het bedoelde kistje meester te maken.

Scheepvaart.

UITGEZEILD.

Den 23sten dezer, de koloniale schoener Henriette Elisabeth, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij.

Schepen in lading.

Naar Amsterdam.

Triton, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius en Co. — Sluit 26 dezer.

Snelheid, kapt. J. J. Gorter, adres bij Gisius en Co.

Amicitia, kapt. B. J. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Cuba, kapt. Jansen, adres bij Gisius en Co.

Nicolaas Witzen, kapt. P. F. Lange, adres bij J. F. Favereij.

Suriname, kapt. R. van der Meij, adres bij Gisius en Co.

Susanna, kapt. G. D. Visser, adres bij J. J. Leijsner.

Louisa Christina, kapt. L. C. Peters, adres bij H. Degenhard.

Anna Elisabeth, kapt. K. B. de Weerd, adres bij Gisius en Co.

June, kapt. J. A. de Lang, adres bij Gisius en Co.

De Amstel, kapt. Kernkamp, adres bij C. J. Leijsner.

Koning Willem, kapt. Lutje, adres bij C. J. Leijsner.

ADVERTENTIEN.

JENEVER in kelders,

Verkrijgbaar bij

(13504) N. BOX & Co.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.